

Radionica *Sacrae cantiones/Harmonices mundi*
s Mariom Penzarom
Sara Dodig Baučić

Mario Penzar hrvatski je orguljaš i redoviti profesor orgulja u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je orgulje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao na Visokoj glazbenoj školi u Beču kod A. Mitterhofera i na majstorskim tečajevima u Austriji, Belgiji, Danskoj i Hrvatskoj (J. Ferrard, Ch. Dubois, L. Rogg, K. d'Hooghe i dr.). Održao je brojna predavanja, seminare i radionice, kako na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Akademiji za glasbu u Ljubljani i Muzičkoj akademiji u Sarajevu, na nekoliko sveučilišta u SAD-u (Rochester / New York, Oshkosh / Wisconsin, Greencastle / Indiana), tako i na Ljetnoj orguljaškoj školi u Šibeniku, Summer Organ Academy u Göteborgu te na raznim lokalitetima u Hrvatskoj. Orguljaš s međunarodnom reputacijom surađivao je s orkestrima i komornim sastavima diljem Europe te je sudjelovao u realizaciji dvadesetak nosača zvuka. Aktivan je u svojstvu umjetničkog ravnatelja međunarodnog festivala stare glazbe Dvigrad, a djelovao je i kao umjetnički ravnatelj orguljskog festivala Organum Histriae.

U Splitu je pod okriljem međunarodnog znanstveno-umjetničkog simpozija „Ivan Lukačić, kapelnik splitske prvostolnice” Mario Penzar održao dvodnevnu radionicu pod nazivom *Sacrae cantiones / Harmonices mundi*. U stolnoj crkvi sv. Dujma 13. i 14. listopada 2020. godine upriličena je radionica kroz koju je autor podsjetio okupljene na vrijeme i ideale koji su glazbu poimali kao vodeću među sedam slobodnih umjetnosti. Promišljajući o današnjici kao sekularnom vremenu, Penzar je nastojao kroz matematičku prizmu osvijestiti neke od parametara koji prizivaju vrijeme spekulativnih glazbenih/teoloških/socioloških parametara baroka. Parafrazirajući promišljanja 17. i 18. stoljeća koja su nastala u okviru raznih intelektualnih skupova, Penzar naglašava važnost ovakvih zajedničkih promišljanja na području umjetnosti, osobito se osvrćući na leipziški Collegium musicum i J. S. Bacha. Na kraju dvodnevne radionice upriličena je izvedba sopranistice Jelene Buble Čilaš koja je, uz *basso continuo* dionicu koju je realizirao Mario Penzar, otpjevala motet *Sicut cedrus* Ivana Lukačića. Na kraju promišljanja o glazbenim, teološkim i socio-

loškim temama 17. i 18. stoljeća, kao i o ulozi same glazbe u društvu, Penzar je podsjetio slušateljstvo ne neke principe izrade dionice bassa continua.

Pobjednik međunarodnog natjecanju orguljaša u Mechelenu (Belgija, 1988.) koji je osvojio i nagradu Flor Baron Peeters te nagrade Milka Trnina i Kantor, titularni orguljaš Koncertne dvorane Vatroslava, Mario Penzar, pružio je zainteresiranima uvid u kontekst vremena u kojem su nastali moteti splitskog kapelnika, Ivana Lukačića.